

پراکنش در یک بُعد II

mamwad@mailaps.org

محمد خرمی

بازتابش و عبور موجها در یک بُعد بررسی میشود، با این هدف که بخش کوانتومی (مُجی) از بخش کلاسیک (ذره‌ای) جدا شود.

0 درآمد

مکانیک کلاسیک میگوید ذره ای که انرژی یَش همه جا از انرژی ی پتانسیل بیشتر است، سرعت ش صفر نمیشود و بنابراین برنمیگردد. این برای ی باریکه ای از ذرات هم (که انرژی ی هر یک همه جا بیش از انرژی ی پتانسیل است) درست است. اما بر اساس مکانیک کوانتومی (مُجی) متناظر با چنین باریکه ای یک ضریب - بازگشت هست که نشانه ی آن است که بخش ی از باریکه باز میتابد، حتا اگر هیچ بخش ی از فضا در ناحیه ی کلاسیکی - ممنوع (انرژی کمتر از انرژی ی پتانسیل) نباشد. برای مُج ی که از راست میتابد،

$$\psi_k(x) = \begin{cases} \exp(i k x) + R(k) \exp(-i k x), & x \sim -\infty \\ \tilde{T}(k) \exp(i \tilde{k} x), & x \sim +\infty \end{cases}, \quad (1)$$

که ψ_k تابع موج متناظر با موجی است که از چپ با عدد موج k می‌تابد. x مکان است و R و \tilde{T} ضریبها به ترتیب بازگشت و عبورند، مثلن [1]. فقط یک دسته انرژی E گسسته هست که به ازای نشان ضریب بازگشت صفر میشود و بازتابش حذف میشود. وقت E تقریباً کلاسیک بهتر میشود، ضریب بازگشت کوچک میشود (اگر ناحیه E کلاسیکی ممنوع نباشد). هدف بررسی E این رفتارها و محاسبه E ضریب بازگشت در تقریب شبه-کلاسیک است.

ψ_k این معادله را بر میآورد

$$(D^2 + q^2) \psi_k = 0, \quad (2)$$

که D مشتگیری است و

$$\lim_{x \rightarrow -\infty} q(x) = k. \quad (3)$$

در کوانتم-مکانیک، (2) هم ان معادله-ی شرودینگر [2] مستقل-از-زمان است، که

$$\begin{aligned} q(x) &= \hbar^{-1} \sqrt{2m[E - V(x)]}, \\ &= \frac{p(x)}{\hbar}, \end{aligned} \quad (4)$$

که $V(x)$ انرژی پتانسیل در x است، و m جرم ذره و E انرژی E آن است. $p(x)$ تکانه E (کلاسیک) ذره در x است.

1 انرژی - پتانسیل تکه‌ای- ثابت، و ماتریس انتقال

انرژی E پتانسیل تکه‌ای- ثابت است، اگر

$$V(x) = V_j, \quad a_j < x < b_j, \quad (5)$$

که V_j ها ثابتند،

$$b_j = a_{j+1}, \quad (6)$$

و هر x حقیقی در یک E از بازه‌های $[a_j, b_j]$ هست. در این صورت تابع موج ψ میشود

$$\psi(x) = A_j \exp(i q_j x) + B_j \exp(-i q_j x), \quad a_j < x < b_j, \quad (7)$$

که A_j ها و B_j ها ثابت ند و باید شرایط مرزی را برآورند. همچنین،

$$q_j = \hbar^{-1} \sqrt{2m(E - V_j)}. \quad (8)$$

تعریف میکنم

$$\psi^+(x) = A_j \exp(i q_j x), \quad a_j < x < b_j. \quad (9)$$

$$\psi^-(x) = B_j \exp(-i q_j x), \quad a_j < x < b_j. \quad (10)$$

در مرز بازهها، تابع - موج و مشتق اول آن پیوسته اند. این یعنی

$$\psi^+(b_j^-) + \psi^-(b_j^-) = \psi^+(b_j^+) + \psi^-(b_j^+). \quad (11)$$

$$q_j [\psi^+(b_j^-) - \psi^-(b_j^-)] = q_{j+1} [\psi^+(b_j^+) - \psi^-(b_j^+)]. \quad (12)$$

با تعریف

$$\Psi = \begin{bmatrix} \psi^+ \\ \psi^- \end{bmatrix}, \quad (13)$$

$$Q_{j,j+1} = \frac{1}{2} \begin{bmatrix} 1 + \frac{q_{j+1}}{q_j} & 1 - \frac{q_{j+1}}{q_j} \\ 1 - \frac{q_{j+1}}{q_j} & 1 + \frac{q_{j+1}}{q_j} \end{bmatrix}, \quad (14)$$

دیده میشود

$$\Psi(b_j^-) = Q_{j,j+1} \Psi(b_j^+). \quad (15)$$

همچنین، با تعریف

$$C_j = \begin{bmatrix} \exp[-i q_j (b_j - a_j)] & 0 \\ 0 & \exp[i q_j (b_j - a_j)] \end{bmatrix}, \quad (16)$$

دیده میشود

$$\Psi(a_j^+) = C_j \Psi(b_j^-). \quad (17)$$

از ترکیب این با (6) و (15) دیده میشود

$$\Psi(b_j^-) = U_{j,j+1} \Psi(b_{j+1}^-), \quad (18)$$

که

$$U_{j,j+1} = Q_{j,j+1} C_{j+1}. \quad (19)$$

بر حسب

$$\Pi_1 = \frac{1}{2} \begin{bmatrix} 1 & 1 \\ 1 & 1 \end{bmatrix}, \quad (20)$$

$$\Pi_2 = \frac{1}{2} \begin{bmatrix} 1 & -1 \\ -1 & 1 \end{bmatrix}, \quad (21)$$

$$\sigma = \begin{bmatrix} 1 & 0 \\ 0 & -1 \end{bmatrix}, \quad (22)$$

ماتریسها Q و C میشوند

$$Q_{j,j+1} = \Pi_1 + \frac{q_{j+1}}{q_j} \Pi_2. \quad (23)$$

$$C_j = \exp[-i q_j (b_j - a_j) \sigma]. \quad (24)$$

Π_1 و Π_2 افکنش Π شان 1 است، با هم جابه‌جا میشوند، و حاصل - ضرب Π شان صفر است:

$$(\Pi_1)^2 = \Pi_1. \quad (25)$$

$$(\Pi_2)^2 = \Pi_2. \quad (26)$$

$$\Pi_1 + \Pi_2 = 1. \quad (27)$$

$$\Pi_1 \Pi_2 = 0. \quad (28)$$

$$\Pi_2 \Pi_1 = 0. \quad (29)$$

به این ترتیب،

$$Q_{j,j+1} = \exp\{\ln(q_{j+1}/q_j) \Pi_2\}, \quad (30)$$

و از آنجا،

$$U_{j,j+1} = \exp\{\ln(q_{j+1}/q_j) \Pi_2\} \exp[-i q_{j+1} (b_{j+1} - a_{j+1}) \sigma]. \quad (31)$$

2 تقریب انرژی-ی-پتانسیل با یک تابع تکه‌ای-ثابت

انرژی ی پتانسیل را با یک تابع تکه‌ای-ثابت، رابطه ی (5)، تقریب میزنم. تقریب دقیق میشود، وقت ی طول بازه‌ها به صفر بگراید. در این حالت،

$$\begin{aligned} U_{j,j+1} &= \exp\{[\ln(q_{j+1}/q_j)] \Pi_2 - i q_{j+1} (b_{j+1} - b_j) \sigma + \dots\}, \\ &= \exp \left[\int_{b_j^-}^{b_{j+1}^-} dx W(x) + \dots \right], \end{aligned} \quad (32)$$

که

$$W = \left[D \left(\ln \frac{q}{c} \right) \right] \Pi_2 - i q \sigma, \quad (33)$$

و c یک ثابت است (برای این وارد شده که متغیر لگاریتم بی-بُعد شود). وقت ی V هموار باشد و E از V بزرگتر باشد، q هموار است. در این حالت،

$$W = \frac{(D q)}{q} \Pi_2 - i q \sigma. \quad (34)$$

عملگر انتقال U را چنین تعریف میکنم.

$$U(x, y) = \text{Pexp} \int_x^y dx' W(x'), \quad (35)$$

که Pexp نمایی ی مسیر-مرتب است:

$$\text{Pexp} \int_x^z dx' S(x') = \left[\text{Pexp} \int_x^y dx' S(x') \right] \left[\text{Pexp} \int_y^z dx' S(x') \right], \quad (36)$$

$$\text{Pexp} \int_x^{x+\delta} dx' S(x') = 1 + S(x) \delta + o(\delta). \quad (37)$$

با تعریف (35) و با استفاده از (18) و (32) دیده میشود

$$\Psi(x) = U(x, y) \Psi(y). \quad (38)$$

از تعریف U دیده میشود

$$\frac{\partial}{\partial x} U(x, y) = -W(x) U(x, y). \quad (39)$$

به این ترتیب،

$$D \Psi = -W \Psi. \quad (40)$$

3 حل مستقیم معادله

رابطه ی (40) بر اساس تقریب-کردن انرژی ی پتانسیل با یک تابع تکه‌ای-ثابت به دست آمد. ψ^+ و ψ^- ، و در نتیجه Ψ ، هم بر هم بین اساس تعریف شدند. می‌خواهم تعریف ψ^+ و ψ^- و Ψ ، و نیز

استنتاج (40) را مستقل از آن تقریب کنم. تعریف میکنم

$$\psi^\pm = \frac{1}{2} \left(1 \pm \frac{1}{iq} D \right) \psi. \quad (41)$$

با

$$u_\pm = \frac{1}{2} \begin{bmatrix} 1 \\ \pm 1 \end{bmatrix}, \quad (42)$$

$$s^\pm = \begin{bmatrix} 1 & \pm 1 \end{bmatrix}, \quad (43)$$

دیده میشود

$$\Psi = \left[u_+ + u_- \left(\frac{1}{iq} D \right) \right] \psi. \quad (44)$$

$$\psi = s^+ \Psi. \quad (45)$$

$$\frac{1}{iq} D \psi = s^- \Psi. \quad (46)$$

همچنین،

$$\Pi_2 = u_- s^-. \quad (47)$$

$$\sigma = u_- s^+ + u_+ s^-. \quad (48)$$

به این ترتیب،

$$\begin{aligned} D \Psi &= u_+ D \psi + u_- \left[-\frac{(Dq)(D\psi)}{iq^2} + \frac{(D^2\psi)}{iq} \right], \\ &= iq u_+ s^- \Psi - \frac{(Dq)}{q} u_- s^- \Psi + iq u_- s^+ \Psi, \\ &= iq \sigma \Psi - \frac{(Dq)}{q} \Pi_2 \Psi, \end{aligned} \quad (49)$$

که هم ان (40) است.

4 ضریبهای بازگشت و عبور

جواب معادله ی (49) یا هم ان (40)، از (38) و (35) به دست میآید. البته میشود (39) همراه با

$$U(x, x) = 1 \quad (50)$$

را هم به جای (35) به کار برد.

از (1) دیده میشود برای موج ی که از راست میتابد،

$$\Psi_k(x) = \begin{bmatrix} \exp(i k x) \\ R(k) \exp(-i k x) \end{bmatrix}, \quad x \sim -\infty. \quad (51)$$

$$\Psi_k(x) = \begin{bmatrix} \tilde{T}(k) \exp(i \tilde{k} x) \\ 0 \end{bmatrix}, \quad x \sim +\infty. \quad (52)$$

به این ترتیب با تعریف

$$v = \begin{bmatrix} 1 \\ 0 \end{bmatrix}, \quad (53)$$

$$r^+ = \begin{bmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 1 \end{bmatrix}, \quad (54)$$

$$r^- = \begin{bmatrix} 0 & 1 \\ 1 & 0 \end{bmatrix}, \quad (55)$$

دیده میشود

$$[\tilde{T}(k)]^{-1} = \lim_{\substack{x \rightarrow -\infty \\ y \rightarrow \infty}} \left\{ \exp(-i k x - i \tilde{k} y) [r^+ U(x, y) v] \right\}. \quad (56)$$

$$[\tilde{T}(k)]^{-1} R(k) = \lim_{\substack{x \rightarrow -\infty \\ y \rightarrow \infty}} \left\{ \exp(i k x - i \tilde{k} y) [r^- U(x, y) v] \right\}. \quad (57)$$

به این ترتیب،

$$\tilde{T}(k) = \lim_{\substack{x \rightarrow -\infty \\ y \rightarrow \infty}} \left\{ \exp(i k x + i \tilde{k} y) [r^+ U(x, y) v]^{-1} \right\}. \quad (58)$$

$$R(k) = \lim_{\substack{x \rightarrow -\infty \\ y \rightarrow \infty}} \left\{ \exp(2 i k x) [r^- U(x, y) v] [r^+ U(x, y) v]^{-1} \right\}. \quad (59)$$

W شامل دُ جمله است:

$$W = W_c + \Upsilon. \quad (60)$$

$$W_c = \frac{p}{i\hbar} \sigma. \quad (61)$$

$$\Upsilon = \frac{(Dp)}{p} \Pi_2. \quad (62)$$

در حد تکانه ی بزرگ یا \hbar کوچک، یعنی

$$\frac{\hbar |Dp|}{p^2} \ll 1, \quad (63)$$

W_c جمله ی غالب در W است. (63) حد شبه-کلاسیک است. به هم ین خاطر به W_c سهم کلاسیک، و به Υ سهم کوانتمی میگویم. اگر Υ خیل ی کوچکتر از W_c باشد، میشود با Υ مثل یک اختلال رفتار کرد. تعریف میکنم

$$U_c(x, y) = P \exp \int_x^y dx' W_c(x'). \quad (64)$$

نتیجه میشود،

$$U(x, y) = \sum_{n=0}^{\infty} U_{(n)}. \quad (65)$$

$$U_{(n)}(x, y) = \int_x^y dx_1 \int_{x_1}^y dx_2 \cdots \int_{x_{n-1}}^y dx_n U_c(x, x_1) \Upsilon(x_1) U_c(x_1, x_2) \cdots \Upsilon(x_n) U_c(x_n, y). \quad (66)$$

از جمله،

$$U_{(0)}(x, y) = U_c(x, y). \quad (67)$$

$$U_{(1)}(x, y) = \int_x^y dx' U_c(x, x') \Upsilon(x') U_c(x', y). \quad (68)$$

دیده میشود

$$U_{(0)}(x, y) = \exp \left[-i \sigma \int_x^y dx' q(x') \right]. \quad (69)$$

$U_{(0)}$ ، که هم ان U_c ست، قطری ست. پس

$$R_{(0)}(k) = 0. \quad (70)$$

از اینجا،

$$\begin{aligned}
 R_{(1)}(k) &= \lim_{\substack{x \rightarrow -\infty \\ y \rightarrow \infty}} \left\{ \exp(2i k x) [r^- U_{(1)}(x, y) v] [r^+ U_{(0)}(x, y) v]^{-1} \right\}, \\
 &= \lim_{\substack{x \rightarrow -\infty \\ y \rightarrow \infty}} \left\{ \exp(2i k x) \int_x^y dx' \exp \left[i \int_x^{x'} dz q(z) \right] [r^- \Upsilon(x') v] \right. \\
 &\quad \left. \exp \left[-i \int_{x'}^y dz q(z) \right] \exp \left[i \int_x^y dz q(z) \right] \right\}, \quad (71)
 \end{aligned}$$

که نتیجه میدهد

$$R_{(1)}(k) = \lim_{x \rightarrow -\infty} \left\{ -\frac{1}{2} \int_x^\infty dx' \exp \left[2i k x + 2i \int_x^{x'} dz q(z) \right] \frac{(Dp)(x')}{p(x')} \right\}. \quad (72)$$

وقت ی نقطه ی بازگشت وجود نداشته باشد، q همواره حقیقی و مثبت است. در حد طول-موج کوتاه (q ی بزرگ، یا \hbar کوچک) جمله ی نمایی در انتگرالده به شدت با x' نوسان میکند، و این انتگرال را کوچک میکند. این یعنی در حد طول-موج-کوتاه، بازتابش حذف میشود.

5 پانوشتها

X1-023 (2004/04/01)

[1] محمد خرمی؛ «پراکنش در یک بُعد I»،

[2] Schrödinger